

U S N E S E N Í

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Michaely Svobodové a soudkyň Mgr. Moniky Kyselové a Mgr. Miluše Pěchové ve věci žalobkyně **N. L.**, nar. XXXX, bytem XXXX, XXXX, proti žalovanému **K. H.**, nar. XXXX, bytem XXXX, XXXX, zastoupenému JUDr. Tomášem Kapounem, advokátem se sídlem v Brně, Kopečná 241/20, o žalobě z rušené držby, o odvolání žalovaného proti usnesení Okresního soudu Brno-venkov ze dne 19. září 2016, č. j. 7 C 269/2016-34,

t a k t o:

- I. Usnesení soudu I. stupně se **z r u š u j e** a řízení se **z a s t a v u j e**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů.

O d ů v o d n ě n í:

V záhlaví citovaným usnesením soud I. stupně rozhodl o žalobě z rušené držby tak, že žalovaný je povinen zdržet se zásahů do držby práva žalobkyně užívat budovu s číslem popisným XXXX č. p. XXXX, spočívajících ve znemožnění (odepření) používání vody, elektřiny a televizní antény (výrok I.), žalovaný je povinen uvést vše v předešlý stav demontováním zámků bránících žalobkyni v přístupu k elektrické rozvodné skříni, k uzávěru vody a zprovozněním televizní antény (výrok II.), žalovaný je povinen zaplatit České republice soudní poplatek (výrok III.) a žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok IV.).

Proti usnesení soudu I. stupně podal žalovaný odvolání a namítal, že soud vydal usnesení, aniž se k žalobě mohl vyjádřit, a že jeho matka, coby vlastník předmětné nemovitosti, zaslala žalobkyni výzvu k jejímu vyklizení.

Žalobkyně se k odvolání vyjádřila tak, že výzvu k vyklizení nemovitosti obdržela a dne 15. 10. 2016 se i s dcerou odstěhovala.

Podáním doručeným odvolacímu soudu dne 20. 7. 2017 vzala žalobkyně žalobu z rušené držby zpět. Žalovaný podáním doručeným odvolacímu soudu dne 11. 8. 2017 se zpětvzetím žaloby vyslovil souhlas.

Dle ustanovení § 222a odst. 1 o. s. ř. vezme-li žalobce (navrhovatel) za odvolacího řízení zpět návrh na zahájení řízení, odvolací soud zcela, popřípadě v rozsahu zpětvzetí návrhu, zruší rozhodnutí soudu I. stupně a řízení zastaví; to neplatí, bylo-li odvolání podáno opožděně nebo někým, kdo k odvolání nebyl oprávněn, anebo proti rozhodnutí, proti němuž není odvolání přípustné. Podle ustanovení § 222a odst. 2 o. s. ř. jestliže ostatní účastníci se zpětvzetím návrhu z vážných důvodů nesouhlasí, odvolací soud rozhodne, že zpětvzetí

návrhu není účinné; v takovém případě po právní moci usnesení pokračuje v odvolacím řízení.

Odvolací soud po zjištění, že odvolání bylo podáno včas (§ 204 odst. 1 o. s. ř.), osobou k tomu oprávněnou (§ 201 o. s. ř.), že směřuje proti rozhodnutí, proti němuž je odvolání přípustné (§ 201, § 202 a contrario o. s. ř.), a poté, co žalobkyně vzala žalobu zpět a žalovaný se zpětvzetím žaloby souhlasil, v souladu s citovaným ustanovením § 222a odst. 1 a 2 o. s. ř. usnesení soudu I. stupně zrušil a řízení zastavil.

Pokud jde o otázku náhrady nákladů řízení před soudy obou stupňů, z ustanovení § 146 odst. 2 ve spojení s ustanovením § 224 odst. 1 o. s. ř. vyplývá, že jestliže některý z účastníků zavinil, že řízení muselo být zastaveno, je povinen hradit jeho náklady. Byl-li však pro chování žalovaného (jiného účastníka řízení) vzat zpět návrh, který byl podán důvodně, je povinen hradit náklady řízení žalovaný (jiný účastník řízení). Dle § 150 o. s. ř. jsou-li tu důvody hodné zvláštního zřetele, nebo odmítne-li se účastník bez vážného důvodu zúčastnit prvního setkání s mediátorem nařízeného soudem, nemusí soud výjimečně náhradu nákladů řízení zcela nebo zčásti přiznat.

Při rozhodování o nákladech řízení v případě zpětvzetí žaloby musí soud posuzovat zavinění účastníků na zastavení řízení, zda byl návrh podán důvodně a zda byl vzat zpět pro chování žalovaného. V projednávané věci zavinila zastavení řízení žalobkyně zpětvzetím žaloby, jehož důvodem však byla skutečnost, že poté, co žalobě z rušené držby usnesením ze dne 19. 9. 2016 bylo vyhověno, obdržela od vlastníka nemovitosti (matky žalovaného) výzvu k jejímu vyklizení a poté se k 15. 10. 2016 z nemovitosti odstěhovala. Fakticky tak odpadl důvod pro vedení řízení a setrvání žalobkyně na žalobním návrhu. Nárok na náhradu nákladů řízení je nárokem vyplývajícím nikoliv z hmotného práva, ale z práva procesního, a na to, zda šlo o důvodně podanou žalobu, je třeba usuzovat z procesního hlediska, tedy zda se žalobkyně domohla uplatněného nároku či nikoliv. Ač v daném případě nárok z žaloby uspokojen nebyl a ve smyslu ustanovení § 146 odst. 2 o. s. ř. by tak žalovaný měl právo na náhradu nákladů řízení, odvolací soud má s odkazem na ust. § 150 o.s.ř. za to, že jsou dány důvody zvláštního zřetele hodné, pro které je namíste žalovanému náhradu nákladů řízení nepřiznat. Jde o to, že průměrný čistý měsíční příjem žalobkyně ve druhém čtvrtletí roku 2016 dosahoval částky 8.424 Kč, má vyživovací povinnost k nezletilé Lucii Hausknechtové, narozené 21. 9. 2008. V souvislosti s vyklizením nemovitosti a zajištěním potřeby jiného bydlení pro sebe i nezletilou dceru měla zvýšené výdaje (úhrada kauce za pronájem, pořízení základního nábytku). Uložení povinnosti nahradit náklady řízení žalovanému by pro žalobkyni bylo existenčním ohrožením, vzhledem k výši příjmu by nebyla schopna zajistit výživu svoji i nezletilé dcery. Ostatně v tomto řízení žalobkyni bylo usnesením ze dne 19. září 2016, č. j. 7 C 269/2016-33, přiznáno osvobození od soudních poplatků v plném rozsahu, a to s ohledem na její nepříznivé poměry. Naopak žalovanému zůstala stávající možnost bydlení v nemovitosti jeho matky, odkud se žalobkyně odstěhovala. Ze skutečností plynoucích z obsahu spisu nevyplývá, že by se nepřiznání náhrady nákladů řízení žalovanému dotklo zásadnějším způsobem jeho majetkových poměrů. Odvolací soud proto, ve smyslu

ustanovení § 146 odst. 2, § 150 a § 224 odst. 2 o. s. ř., rozhodl tak, že žalovanému náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů nepřiznal.

P o u ě n í: Proti tomuto usnesení **l z e** podat dovolání za podmínek ustanovení § 237 o. s. ř. ve lhůtě dvou měsíců ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Nejvyššímu soudu prostřednictvím Okresního soudu Brno-venkov; přípustnost dovolání je oprávněn zkoumat jen dovolací soud.

Brno 28. srpna 2017

JUDr. Michaela Svobodová v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Veronika Horáčková